

VÁNOČNÍ BESÍDKA
ZRCADLOVÝ SÁL; OÚ ZAŠOVÁ
18. prosinec 2008 17⁰⁰ (čtvrtek)

Nejdříve dva mejly poslané na Soláň-fórum:

Milí přátelé,

*je mi to velmi líto, ale dnes na koncertě nebudu - mám angínu.... Pecka v krku není to nejhorší, horší je, že mě bolí uši a je mi pod psa, takže bych dnes vyluzovat zvuky a ještě venku opravdu nezvládla.... Trčka, Bařin a David už jsou informováni, musíte to zvládnout bez cimbálu.... Doufám, že aspoň do zašovského koncertu to bude lepší.... Budu na Vás myslet, myslíte i vy na mě.... Omlouvám se.
Monika*

Tak se stalo, co se stát nemělo - po Monči lehl i Martin Bařina a Míša, takže to je situace za které už nelze vylézt před lidi s vystoupením souboru Soláň.

Mrzí mne to, ale dnešní vystoupení RUŠÍM !!!!!

jako náhrada vystoupí David s bandou muzikantů, která se mu podaří dát dohromady, za což mu moc děkuji !! Kdo má už zařízeno volno, tak ho běžte alespoň podpořit. Co ale nerušíme je BESÍDKA - ta bude od 17.00 v zrcadlovém sále v Zašové ! dary, jídlo a tombolu berte s sebou. Budu Vás ještě raději obvolávat, ať mám jistotu, tak se nedivte

*Papa
Pa+Pa*

Osmnáctého prosince jsme měli mít koncert ve ValMezu na náměstí a pak měla následovat vánoční besídka. Jak je ale z mejlů patrné, nevystupovali jsme, protože onemocněly stěžejní opory muziky. Jelikož organizátoři byli velmi na*raní, že nedorazíme kvůli nemoci, nachystali jsme tedy variantu, že vystoupíme bez tanečníků, ale ne se jménem Soláň, protože sestava byla dost okleštěná. Měli jsme hrát já, David, Raďa, Peťa, Franta a na basu pan Briol + tata zpěv. Ale sešlo i z této varianty, protože venku pršelo a byla zima a volali organizátoři, že nemáme jezdit, že by jim to zkratovalo káble a mikrofony. Nevím, nerozumím tomu. Ale byli jsme celkem rádi, venku to vypadalo opravdu hrozně, bůhví, kolik by vůbec přišlo lidí.

Tak se tedy stalo, že náš společný (muzika + tanečníci) den se odehrál pouze v zašovském zrcadlovém sále, kde jsme se sešli na pro tanečnický tradiční, pro muziku premiérovou vánoční besídku, která proběhla přibližně takto...

Kolem páté se u sálu začaly pomalu sjíždět auta. Atmosféra byla hned od začátku veselá. Každý účastník přinesl něco k zakousnutí, k napití. Holky hned začaly chystat občerstvení, kluci nachystali posezení – to spočívalo v nachystání podlouhlého improvizovaného stolu lemovaného ze dvou protilehlých stran lehkýma rozmotávacíma dlouhýma žíněnkama.

Během chystání a potom ještě přibližně hodinku jsme se jen tak mrcasili, hráli, povídali a zpívali a čekali jsme, až budem všichni. To bylo důležité vzhledem k předávání dárků. Kolem půl sedmé jsme tedy 'uzavřeli docházku' a každý účastník si vylosoval papírek se jménem někoho dalšího a tomuto člověku měl posléze předat dárek. To se dělo hned po losování. Všichni jsme se postavili do kruhu a pak proběhlo první kolo vánoční 'tour', což spočívalo v tom, že každý předal svůj dárek tomu, koho si vylosoval. To se dělo po jednom. Druhé kolo proběhlo opět po jednom, akorát že už se jednalo o rozbalování dárků. Velmi jsme se nasmáli dárkům – David dostal od Markětky parádní vyšívaný obraz s krajinou a jeleny, tata dostal zábavný toaleták, Marek obdržel čokoládového mikuláše („Rozbalit, rozbalit!!“ Marek: „Fakt ho chcete vidět nahatého?“) atd.:

pexeso, omalovánky, sladkosti, plyšové sobí rohy a další. U předávání jsme se dost hlasitě smáli a řvali jsme různé blbosti. Na závěr této vánoční dvoukolové tour venku někdo udělal ohňostroj. Bylo to někde nahoře u školky. Všichni jsme stáli u otevřeného okna čuměli jak puci. Když ohňostroj ustal, tak jsme ho ocenili velkým řevem a potleskem. Jak kdybysme to v životě neviděli.

Rozdávání a rozbalování dárků

Soláňáci vidí poprvé ohňostroj

Všeobecné veselí v zrcadlovém sále

Potom už následovalo všeobecné veselí. Hrál se a zpívalo a posléze i tančilo a křepčilo. Kolem deváté se osazenstvo začalo pomalu vytrácet a pak už zůstali jenom skalní. Já jsem jel domů ani nevím v kolik, snad kolem půl jedenácté.

Tak veselé Vánoce.